

en Gang havde et simpelt Afføringsmiddel med om Bord, maa man indrømme, at det vist har været lidt smaat bevendt med Skipperens Paaseende i den Retning, og derfor kunde maaske ikke lidt tale for, at denne Bemyndigelse overgaar til Ministeren, selv om det fra et Lægmandsstandpunkt maa se ud som en forholdsvis underordnet Bestemmelse. — Endvidere er det i § 1 foreslaaet, at det af Ministeren kan bestemmes, at der baade skal være Skibslæge og Sygepasser samt være indrettet Hospital om Bord. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister om denne Bestemmelses Rækkevidde. Jeg gaar ud fra, at der vel neppe kan være Tale om at kræve en saadan Foranstaltning paa vore almindelige danske Sejlfartøjer, men at det nærmest kun kan dreje sig om et enkelt Skoleskib, som er nævnt i Anmærkningerne; andet kan der vel ikke ligge til Grund for denne Bestemmelse.

Til Tilsynslovens § 4, der handler om, at Skibe skal være tætte, have Baade, Redningskranse, Anker og Kæder, Lys- og Lydsignaler o. s. v., foreslaas den Ændring, at Fartøjer paa 100 Tons eller derover skal være forsynet med de nødvendige Hjælpemidler til Navigering. Herved er der, saa vidt jeg ved, tænkt paa de store Lægterfartøjer, som i de senere Aar er blevet mere og mere almindelige. Det er gjort gældende, at de kan drive væk fra den Damper, som slæber dem, og at det da er nødvendigt, at de har den Slags Hjælpemidler til Navigering. Men naar der saa tilføjes, at „nærmere Forskrifter med Hensyn til de Fordringer, der kan stilles i Henhold til denne Paragraf, fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart“, kunde det dog maaske være rigtigt, om man eventuelt ved en kort Udvalgsforhandling fik Lejlighed til nærmere at høre af den højtærede Minister, hvad han tænker sig med Hensyn til disse Fordringer. Det maa erindres, at Sejlskibsfarten, om den end i Øjeblikket er særdeles lønende, ikke altid er det; der har været og kan sikkert ogsaa komme trange Tider for vor Sejlskibsfart, og man maa sørge for ikke at give den større økonomiske Byrder at sejle med end nødvendigt.

I § 3 er det foreslaaet at give Ministeren for Handel og Søfart en Bemyndigelse til af Hensyn til Opnaaelsen af Overenskomst med andre Nationer eventuelt at kunne foreskrive videregaaende Krav end dem, Sejlskibstilsynsloven vil indeholde efter det foreliggende Lovfor-

slags Vedtagelse. Jeg vil erindre om, at en lignende Bestemmelse var indført i Forslaget til Loven af 3. Januar 1911, som vi behandlede i Efteraaret 1910; der var den Gang nogen Betænkelighed ved at give Ministeren denne Bemyndigelse, men det blev gjort gældende, at det praktiske Liv krævede, at Ministeren i enkelte Tilfælde kunde handle hurtigt og paa eget Ansvar, for at Skibe, som sejler paa fremmede Lande, ikke skulde blive opholdte, fordi vi manglede den nødvendige Overenskomst med det fremmede Land. Det blev den Gang sagt, at det maatte forudsættes, at saadanne videregaaende Krav først stilledes efter Prøvelse og Forhandling med de interesserede Parter. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det ikke ogsaa i dette Forhold maatte blive Regelen, at der ikke af Ministeriet foreskrives slige videregaaende Krav, medmindre der først er ført en Forhandling med de paagældende, hvis Interesser det her drejer sig om og som varetages gennem Organisationerne her i Landet.

Den i § 4 foreslaaede Lømpelse af Tilsynet, der gaar ud paa, at Skibe, som sejler med mindre end 12 Passagerer, og som hidtil er blevet synede hvert Aar, kun skal synes hvert andet Aar, bringer denne Lov i Overensstemmelse med Forslaget om Dampskibe, ved hvilket vi ogsaa gav Tilladelse til, at Synet kun skulde foretages hvert andet Aar paa de mindre Skibe; jeg mener, at det høje Ting ligeledes her kan tiltræde dette Forslag.

Da det muligen kunde være, at de enkelte Spørgsmaal, jeg har fremdraget, og maaske yderligere andre Spørgsmaal, der maatte blive fremdragne under Behandlingen, kunde berettigede til, at dette Lovforslag, som jeg ellers skulde tro i det store og hele maatte kunne passere Tinget, bliver nærmere drøftet i et Udvalg, vil jeg, hvis dette finder Tilslutning fra anden Side, senere under Forhandlingen tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et mindre Udvalg.

Jørgen Berthelsen: Efter at den højtærede Minister for Handel og Søfart ved Lovforslagets Forelæggelse og nu den sidste ærede Taler har gennemgaaet Lovforslagets enkelte Paragraffer, vilde det være Tidsspilde for mig at fortsætte dermed, idet det væsentlig kun vilde blive Gentagelser. Jeg skal blot gøre opmærksom paa nogle ganske enkelte Punkter. Navnlign vil jeg gerne have Lov til overfor den højtærede Minister at minde om, at